

[Arne Melchior]

og jeg mener at turde sige herfra, at jeg tror ikke, det foregik sådan. Men siden 1986 er der jo altså gået adskillige år, og der er ikke fra regeringen, ikke fra Det Konservative Folkeparti, ikke fra den konservative justitsminister, skønt vi har rykket nu i årevis, blevet fremsat forslag til ændring. Så kan man ikke melde sig ud af ansvaret. Medansvaret for den eksisterende lov bærer hr. Helge Adam Møller og hans parti 100 pct. og skal derfor ikke hundse den eller håne den eller tage afstand fra den i anden form end at stille ændringsforslag.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg er ganske enig med hr. Arne Melchior i bemærkningen om, at vi er i udkanten af den aktuelle debat. Jeg tror, man vil give mig ret i, at det var ved at udvikle sig til en generel debat om Det Konservative Folkepartis udlændingepolitik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om ændring af forskellige skat- telove. (Formue- og indkomstskattepligt af afka- stet af visse livsforsikringer m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 18/2 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Jeg vil da gerne hilse med tilfredshed, at skatteministeren nu er kommet med et lovfor-

slag på dette område. Vi har faktisk i efterhånden meget lang tid – om det er 2, 3 eller 4 år, tør jeg såmænd ikke helt at stedfæste – set arrangementer med det ene formål, at danskere kunne vende hjem fra udlandet med en stor millionformue placeret i skattely, som fortsat kunne give et meget betydeligt løbende afkast, men anbragt på en sådan måde, at den var uden for de danske skattemyndigheders rækkevidde i forhold til at betale en normal indkomst- og formueskat af de beløb, som man har indtjent. Samtidig har de pågældende ønsket at vende hjem til det danske velfærdssamfund og abonnere på alle velfærdsgoderne, men uden overhovedet at yde nogen form for kontingent til det velfærdssamfund, som de har ønsket at være medlemmer af.

Det er det, skatteministeren sætter en stopper for med dette her. Det er vi tilfredse med. Om det er den rigtige afgrænsning, den rigtige teknik, skatteministeren har taget i anvendelse, synes jeg, vi skal overlade til det videre arbejde i udvalget at få vurderet, også i lyset af de henvendelser, som vi kan forvente at få udefra, og som vi selvfølgelig skal lytte til, inden vi når frem til tredje behandling, for at se, om der er ting, der er behov for at justere.

På ét område mener jeg, at vi allerede nu kan give klare meldinger, og jeg mener, at det her er helt afgørende, at vi får ændret lovgivningen, inden vi når frem til tredje behandling. Det drejer sig om det uforståelige i, at skatteministeren og regeringen mener, at det er mere nødvendigt at tage hensyn til de store formueejere, som har forsøgt at anbringe formuen i skattely, end efter regeringens opfattelse er behov for at tage hensyn til f.eks. en ganske almindelig dansk folkepensionist, der alene har sin folkepension.

Jeg forstår, at skatteministeren med sine ikrafttrædelsesbestemmelser vil sikre, at det, der er sket i fortiden, holdes uden for beskattning; det er jeg enig med skatteministeren i. Socialdemokratiet vil ikke under nogen omstændigheder medvirke til at gennemføre lovgivning med tilbagevirkende kraft. Men derimod ser vi ingen som helst grund til, at det afkast, som de ordninger, der er etableret, giver i 1993, 1994 og 1995 og fremover, ikke skal underlægges en beskattning. Det svarer nøjagtigt til det, der sker, når regeringen kommer med lovindgreb, som ændrer i f.eks. en